2021 m. kovo 11 d., ketvirtadienis

P9_TA(2021)0089

ES paskelbimas LGBTIQ asmenų laisvės erdve

2021 m. kovo 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES paskelbimo LGBTIQ asmenų laisvės erdve (2021/2557(RSP))

(2021/C 474/15)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją (toliau – Chartija),

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 2 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių konvenciją ir susijusią Europos Žmogaus Teisių Teismo praktiką,

— atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,

— atsižvelgdamas į 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 2000/78/EB, nustatančią vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus ([1]),

— atsižvelgdamas į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančią Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančią Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB ([2]),

— atsižvelgdamas į 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyvą 2004/113/EB, įgyvendinančią vienodo požiūrio į moteris ir vyrus principą dėl galimybės naudotis prekėmis bei paslaugomis ir prekių tiekimo bei paslaugų teikimo ([3]),

— atsižvelgdamas į 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo ([4]),

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (ESTT) praktiką,

— atsižvelgdamas į 2020 m. lapkričio 12 d. Komisijos komunikatą „Lygybės Sąjunga. 2020–2025 m. LGBTIQ asmenų lygybės strategija“ (COM(2020)0698),

— atsižvelgdamas į savo 2019 m. vasario 14 d. rezoliuciją dėl Veiksmų plano LGBTI asmenų lygybei skatinti ateities (2019–2024 m.) ([5]),

— atsižvelgdamas į savo 2019 m. gruodžio 18 d. rezoliuciją dėl LGBTI asmenų viešo diskriminavimo ir prieš juos nukreiptos neapykantos retorikos, įskaitant zonas be LGBTI asmenų ([6]),

— atsižvelgdamas į 2013 m. Tarybos priimtas Lesbiečių, gėjų, biseksualių, translyčių ir interseksualių (LGBTI) asmenų naudojimosi visomis žmogaus teisėmis propagavimo ir gynimo ES gaires,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros (FRA) 2019 m. pradėtos ES LGBT asmenų apklausos rezultatus,

---

([1]) OL L 303, 2000 12 2, p. 16.
([2]) OL L 158, 2004 4 30, p. 77.
([3]) OL L 373, 2004 12 21, p. 37.
([4]) OL L 204, 2006 7 26, p. 23.
([5]) OL C 449, 2020 12 23, p. 146.
([6]) Priimti tekstai, P9_TA(2019)0101.

— atsižvelgdamas į savo 2020 m. rugsėjo 17 d. rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl aiškaus pavojaus, kad Lenkijos Respublika gali šiurkščiai pažeisti teisinės valstybės principą, nustatymo ([7]),

— atsižvelgdamas į savo 2018 m. rugsėjo 12 d. rezoliuciją dėl pasiūlymo, kuriuo pagal Europos Sąjungos sutarties 7 straipsnio 1 dalį Taryba raginama nustatyti, ar esama aiškaus pavojaus, kad Vengrija šiurkščiai pažeidžia vertybes, kuriomis grindžiama Sąjunga ([8]),

— atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 31 d. Europos Tarybos Ministrų Komiteto rekomendaciją (Nr. CM/Rec(2010)5) valstybėms narėms dėl kovos su diskriminacija dėl seksualinės orientacijos ar lytinės tapatybės priemonių ir į Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos priimtus standartus,

— atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 3 d. Europos Tarybos žmogaus teisių komisaro memorandumą dėl LGBTI asmenų stigmatizacijos Lenkijoje,

— atsižvelgdamas į diskusijas Europos Tarybos vietos ir regionų valdžios institucijų kongreso Einamųjų reikalų komitete ir į vėlesnes jo ataskaitas: 2021 m. sausio 27 d. faktų nustatymo misijos ataskaitą „Vietos valdžios institucijų vaidmuo LGBTIQ asmenų padėties ir teisių Lenkijoje atžvilgiu“ (angl. *Fact-finding report on the role of local authorities with regard to the situation and rights of LGBTIQ people in Poland*) ir 2021 m. vasario 10 d. ataskaitą „LGBTIQ asmenų apsauga daugėjant prieš LGBTIQ asmenis nukreiptos neapykantos retorikos ir jų diskriminacijos atvejų. Vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmuo“ (angl. *Protecting LGBTIQ people in the context of rising anti-LGBTIQ hate speech and discrimination: The role of local and regional authorities*),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 132 straipsnio 2 dalį,

A. kadangi LGBTIQ asmenų teisės yra žmogaus teisės;

B. kadangi teisė į vienodą požiūrį ir nediskriminavimą yra viena iš pagrindinių teisių, įtvirtintų ES sutartyse ir Chartijoje, kurios turėtų būti visapusiškai paisoma; kadangi visos valstybės narės pagal tarptautinę teisę ir ES sutartis yra prisiėmusios įsipareigojimų ir turi pareigų laikytis pagrindinių teisių ir jas užtikrinti, saugoti ir įgyvendinti; kadangi kova su nelygybe ES yra bendra atsakomybė, kuriai visais valdžios lygmenimis reikalingos bendros pastangos ir bendri veiksmai;

C. kadangi nuo 2019 m. kovo mėn. daugiau kaip 100 Lenkijos regionų, apskričių ir savivaldybių priėmė rezoliucijas, kuriomis pasiskelbė zonomis be vadinamosios LGBTI ideologijos, arba priėmė regionines šeimos teisių chartijas; kadangi 2020 m. lapkričio mėn. Vengrijos miestas Nadkata priėmė rezoliuciją, kuria draudžiama „skleisti ir skatinti LGBTQ propagandą“; kadangi šiomis rezoliucijomis tiesiogiai ir netiesiogiai diskriminuojami LGBTIQ asmenys; kadangi rezoliucijose dėl zonų be LGBT asmenų reiškiamas pasipriešinimas „LGBT asmenų judėjimo ideologijai“, o vietos valdžios institucijos raginamos nesiimti jokių veiksmų, kuriais būtų skatinama LGBTIQ asmenų tolerancija, be kita ko, panaikinti organizacijoms, kurios siekia populiarinti nediskriminavimo ir lygybės principus, skiriamą finansinę paramą; kadangi regioninėse šeimos teisių chartijose vartojama labai siaura šeimos apibrėžtis, o savivaldybės raginamos įgyvendinant visą savo politiką, iniciatyvas ir finansavimo programas apsaugoti šeimos teises; kadangi šiose regioninėse chartijose, daugiausia dėmesio skiriant tik tokių rūšių šeimoms, netiesiogiai raginama diskriminuoti visų kitų rūšių šeimas, visų pirma nepilnas, tos pačios lyties asmenų ir vaivorykštės šeimas, ir neskirti finansinės paramos projektams ir iniciatyvoms, kuriais siekiama saugoti ir skatinti pagrindines teises, įgyvendinti kovos su diskriminacija srities švietimo programas ar kitaip palaikyti lygybę ir LGBTIQ asmenis;

D. kadangi Lenkijos žmogaus teisių kontrolierius dėl kai kurių regionų, apskričių ir savivaldybių, priėmusių rezoliucijas dėl pasiskelbimo zonomis be LGBT ideologijos, pateikė devynis skundus, o juos nagrinėję administraciniai teismai iki šiol paskelbė, kad keturios rezoliucijos prieštarauja konstitucijai; kadangi 2021 m. sausio mėn. Lenkijos miestas Naujoji Demba panaikino savo rezoliuciją, kuria pasiskelbė zona be vadinamosios LGBT ideologijos, nes Airijos

([7]) Priimti tekstai, P9_TA(2020)0225.
([8]) OL C 433, 2019 12 23, p. 66.

miestas Fermojus nutraukė su juo sudarytą miestų partnerystės susitarimą; kadangi Lenkijos Štumo apskritis ir Mazovijos Tomašuvo miestas atitinkamai 2020 m. rugsėjo ir spalio mėn. panaikino savo rezoliucijas, kuriomis buvo priimtos regioninės šeimos teisių chartijos;

E. kadangi Norvegija atsisakė skirti lėšų Lenkijos regionams, apskritims ir savivaldybėms, kurie priėmė rezoliucijas ir pasiskelbė zonomis be vadinamosios LGBTI ideologijos, arba priėmė regionines šeimos teisių chartijas; kadangi Komisija atmetė Lenkijos miestų, priėmusių rezoliucijas dėl zonų be LGBTI asmenų ar šeimos teisių, pateiktus prašymus skirti ES finansavimą pagal miestų partnerystės programą; kadangi naudojantis visų ES fondų, kuriems taikomas 2021–2027 m. Bendrųjų nuostatų reglamentas, lėšomis turi būti laikomasi nediskriminavimo principo ir gerbiamos Sutartyje nustatytos pagrindinės teisės, įskaitant nediskriminavimą dėl seksualinės orientacijos, ir kadangi pagal Sprendimą *Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI* (byla C-507/18) ([9]) savivaldybės, kaip darbdaviai, turi laikytis Direktyvos 2000/78/EB, kuria draudžiama diskriminacija ir priekabiavimas dėl seksualinės orientacijos užimtumo srityje;

F. kadangi trys NVO Komisijai pateikė teisinį skundą ir pabrėžė, kad regioninėmis šeimos teisių chartijomis ir rezoliucijomis, kuriomis regionai, apskritys ir savivaldybės pasiskelbia zonomis be vadinamosios LGBTI ideologijos, diskriminuojami LGBTIQ asmenys, taip pažeidžiant Direktyvą 2000/78/EB, nustatančią vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus, ir Chartijos 15 bei 21 straipsnius, kuriuose įtvirtinta atitinkamai laisvė pasirinkti profesiją ir teisė dirbti bei teisė į nediskriminavimą; kadangi Komisija iki šiol nepateikė atsakymo į šį teisinį skundą ir oficialiai nepripažino, kad buvo pažeista ES teisė;

G. kadangi priimtos rezoliucijos dėl pasiskelbimo zonomis be vadinamosios LGBT ideologijos ar regioninės šeimos teisių chartijos yra dalis kitų platesnio masto reiškinių, tokių kaip padidėjusi LGBTIQ asmenų bendruomenės diskriminacija ir dažnesni išpuoliai prieš ją Lenkijoje, be kita ko, seksualumo, tapatybės ir išraiškos įvairovę apibūdinant kaip pavojingą ideologiją, dažnėjanti valdžios institucijų, išrinktų pareigūnų, įskaitant dabartinį prezidentą, ir vyriausybę palaikančios žiniasklaidos skleidžiama neapykantos retorika, taip pat LGBTIQ asmenų teisių aktyvistų sulaikymas, išpuoliai prieš LGBTI asmenų eitynes ir draudimai rengti tokias eitynes bei informuotumo didinimo programas ir veiksmus, be kita ko, mokyklose, ir diskriminacinės prieš LGBT asmenis nukreiptos demonstracijos; kadangi valdžios institucijų skleidžiama neapykantos retorika įteisinama ir dar labiau skatinama LGBTIQ asmenų nepakanta ir jų diskriminavimas; kadangi naudojimasis saviraiškos laisve neatsiejamas nuo pareigų ir atsakomybės, ypač kalbant apie valdžios institucijas, politikus ir įtakingus asmenis, ir kadangi jie neturėtų skleisti neapykantos retorikos ar sakyti kokių nors kitų kalbų, kuriomis stigmatizuojami LGBTIQ asmenys, o turėtų griežtai pasmerkti tokią agitaciją ir stigmatizaciją ir kovoti su šiais reiškiniais, įskaitant atvejus, kai tokį požiūrį reiškia privatūs subjektai;

H. kadangi Lenkijos aktyvistams, kurie kovoja su rezoliucijomis dėl pasiskelbimo zonomis be vadinamosios LGBTI ideologijos ir regioninėmis šeimos teisių chartijomis ir apie jas informuoja visuomenę, dėl jų veiklos teikiami strateginiai ieškiniai dėl visuomenės dalyvavimo (angl. SLAPP); kadangi Lenkijos aktyvistams, kurie stengiasi atšaukti prieš LGBTIQ asmenis nukreiptas deklaracijas ir šeimos teisių chartijas, įskaitant interneto svetainės „Neapykantos žemėlapis“ (angl. *Atlas of Hate*) kūrėjus ir nuotraukų projekto „Zonos be LGBT asmenų“ rengėją, vietos valdžios institucijos arba fundamentalistų organizacijos, siekdamos didelės finansinės kompensacijos, pateikė nepagrįstus ieškinius ir prieš juos vykdoma šmeižto kampanija, kurios metu šie aktyvistai dėl naudojamų kūrybiškų teisių gynimo priemonių vadinami melagiais; kadangi šiais veiksmais aiškiai siekiama įbauginti ir nutildyti pilietinę visuomenę; kadangi Lenkijos valdžios institucijos privalo visapusiškai apsaugoti visus mažumoms priklausančius asmenis, įskaitant LGBTIQ asmenis, nuo priešiškumo ir agresijos ir jiems sudaryti sąlygas laisvai vykdyti savo veiklą; kadangi Komisija, nepaisydama pakartotinių Parlamento raginimų, nepriėmė kovos su strateginiais ieškiniais dėl visuomenės dalyvavimo teisės aktų;

I. kadangi Peticijų komitetui dėl zonų be LGBTI asmenų Lenkijoje buvo pateiktos dvi peticijos (Nr. 0448/2020 ir Nr. 0354/2020); kadangi šios peticijos 2021 m. sausio 26 d. buvo aptartos Peticijų komitete, tačiau dėl nepatenkinamo Komisijos atsakymo jos nebuvo baigtos nagrinėti ir Komisija turės išsamiau paaiškinti padėtį;

([9]) 2020 m. balandžio 23 d. Sprendimas *Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI*, C-507/18, EU:C:2020:289.

J. kadangi 2020 m. gegužės mėn. FRA paskelbtoje antrosios LGBTI asmenų apklausos ataskaitoje pabrėžiama, kad Lenkijoje didėja nepakanta LGBTIQ asmenims ar asmenims, kurie, kaip manoma, yra LGBTIQ asmenys, ir daugėja smurto jų atžvilgiu, ir iš šios apklausos rezultatų matyti, kad respondentai Lenkijos LGBTIQ asmenys visiškai netiki vyriausybės pastangomis kovoti su diskriminacija ir smurtu – tokiomis pastangomis tikinčių asmenų procentinė dalis yra mažiausia visoje Sąjungoje (tik 4 proc.), ir kad didžiausia procentinė dalis respondentų (79 proc.) vengia vykti į tam tikras vietas, nes baiminasi būti užpulti arba susidurti su priekabiavimu ar grasinimais; kadangi iš to matyti aiškus nepagrįsta LGBTIQ asmenų baime grindžiamo valdymo ir didėjančios LGBTIQ asmenų diskriminacijos bei smurto prieš juos tarpusavio ryšys;

K. kadangi Parlamentas jau yra paraginęs valstybes nares kriminalizuoti vadinamosios atvertimo terapijos praktiką; kadangi 2020 m. gegužės mėn. JT nepriklausomo eksperto apsaugos nuo smurto ir diskriminacijos dėl seksualinės orientacijos ir lytinės tapatybės klausimais ataskaitoje valstybės narės raginamos uždrausti atvertimo terapijos praktiką; kadangi ši praktika vis dar taikoma bent 69-iose pasaulio šalyse, be kita ko, Europos Sąjungoje – pranešta, kad ES valstybėse narėse per atvertimo terapiją skiriami vaistai ir psichoterapija ir atliekamos ritualinio valymo apeigos ([10]); kadangi ši praktika uždrausta tik dviejose Europos Sąjungos valstybėse narėse: Maltoje ir Vokietijoje;

L. kadangi priešiškos reakcijos į LGBTIQ asmenis dažnai siejamos su platesnio masto demokratijos, teisinės valstybės ir pagrindinių teisių padėties blogėjimu; kadangi Europos Parlamentas keliose rezoliucijose išreiškė didelį susirūpinimą dėl teisinės valstybės padėties blogėjimo Lenkijoje, ypač dėl teisminių institucijų nepriklausomumo ir pagrindinių teisių apsaugos; kadangi dar nesiimta tinkamų priemonių, kuriomis būtų reaguojama į Parlamento iniciatyvą sukurti ES demokratijos, teisinės valstybės ir pagrindinių teisių mechanizmą, kuris būtų reglamentuojamas Parlamento, Komisijos ir Tarybos tarpinstituciniu susitarimu;

M. kadangi Parlamentas keliose savo rezoliucijose išreiškė savo poziciją dėl teisinės valstybės, pagrindinių teisių ir demokratijos padėties Lenkijoje ir padarė išvadą, kad ES sutarties 2 straipsnyje išdėstytoms vertybėms kyla sisteminė grėsmė ir kad tai yra aiškus šiurkštaus šių vertybių pažeidimo pavojus; kadangi klausymai, kuriuos Taryba, reaguodama į bendroms Europos vertybėms kylančias grėsmes Lenkijoje, kartu su Lenkijos valdžios institucijomis surengė pagal ES sutarties 7 straipsnio 1 dalį, nedavė jokių rezultatų; kadangi teisinės valstybės ir pagrindinių teisių padėtis Lenkijoje nepagerėjo – priešingai, nuo tada, kai buvo pradėta minėta procedūra, ši padėtis, įskaitant pagrindinių teisių, ypač LGBTIQ asmenų ir moterų pagrindinių teisių, padėtį, labai pablogėjo; kadangi Taryba turėtų užtikrinti, kad pagal ES sutarties 7 straipsnio 1 dalį rengiamuose klausymuose taip pat būtų atsižvelgiama į įvykusius pokyčius ir įvertinama pagrindinių teisių pažeidimo rizika;

N. kadangi Komisijos Pirmininkė Ursula von der Leyen savo 2020 m. pranešime apie Sąjungos padėtį Europos Parlamento plenariniame posėdyje pareiškė, kad „teritorijos be LGBTQI yra teritorijos be žmogiškumo. Ir joms mūsų Sąjungoje ne vieta“; kadangi Komisijos pirmininkė taip pat pareiškė, kad būti LGBTQI asmeniu nėra ideologija ir kad tai yra asmens tapatybė ([11]); kadangi Komisija ir Taryba neturėtų siaurai aiškinti teisinės valstybės principo; kadangi Komisija, siekdama kovoti su LGBTIQ asmenų pagrindinių teisių pažeidimais visoje Sąjungoje, turėtų nedvejodama naudotis visomis priemonėmis, įskaitant pažeidimo nagrinėjimo procedūras, ES teisinės valstybės priemones ir ES sutarties 7 straipsnį, taip pat neseniai priimtą Reglamentą dėl Sąjungos biudžeto apsaugos esant visuotinių teisinės valstybės principo taikymo valstybėse narėse trūkumų; kadangi naujoji Piliečių, lygybės, teisių ir vertybių programa gali padėti kurti nediskriminacinę ir lygiateisiškesnę visuomenę, jos lėšų skiriant pilietinės visuomenės organizacijoms, skatinančioms LGBTIQ asmenų lygybę;

O. kadangi daug valstybių narių praeityje, taikydamos diskriminacinius įstatymus ir politiką, diskriminavo ir persekiojo LGBTIQ asmenis; kadangi per Antrąjį pasaulinį karą tūkstančiai LGBTIQ asmenų buvo suimti, įkalinti ir žuvo koncentracijos stovyklose; kadangi LGBTIQ asmenys Lenkijoje patiria nuolatinę diskriminaciją, tačiau tai yra problema ir visoje Europos Sąjungoje, nes mažinant nuolatinę LGBTIQ asmenų diskriminaciją ir jų patiriamą priekabiavimą padaryta nedidelė pažanga arba jos visai nepadaryta; kadangi visoje ES vis dar paplitę tokie reiškiniai kaip vieša LGBTIQ asmenų diskriminacija, prieš juos nukreipta neapykantos retorika ir neapykantos nusikaltimai; kadangi šiais išpuoliais pažeidžiamos pagrindinės LGBTIQ asmenų teisės, o valdžios institucijų atsakas pernelyg dažnai būna

([10]) https://www.theparliamentmagazine.eu/news/article/meps-condemn-lgbt-conversion-therapy-in-appeal-to-european-commission.
([11]) https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/lt/SPEECH_20_1655.

nepakankamas; kadangi LGBTIQ asmenys visose valstybėse narėse vis dar susiduria su didesne diskriminacija visose gyvenimo srityse, įskaitant darbą ir mokyklą, ir prieš juos dažniau vykdomi fiziniai, emociniai ir seksualiniai išpuoliai – tiek internete, tiek realiame gyvenime, o tai lemia susirūpinimą keliantį jaunų LGBTIQ asmenų ([12]), ypač jaunų translyčių asmenų, savižudybių skaičių; kadangi kelios valstybės narės atnaujino teisės aktus, kad užtikrintų didesnę LGBTIQ asmenų įtrauktį; kadangi vis dėlto yra keletas teisėkūros spragų, kurioms pašalinti reikalinga nacionalinių teisės aktų leidėjų politinė valia ir įsipareigojimas, kad būtų užtikrinta tikra LGBTIQ asmenų lygybė;

P. kadangi translyčiai asmenys ir toliau susiduria su tam tikrų sunkiausių formų diskriminacija, smurtu ir persekiojimu; kadangi 2018 m. Komisija paskelbė tyrimą „Translyčių ir interseksualių asmenų teisės į lygybę Europoje. Lyginamoji analizė“ (angl. *Trans and intersex equality rights in Europe – a comparative analysis*); kadangi iš 31-os atliekant šį tyrimą apklaustos šalies tik 13-oje šalių bent tam tikru mastu yra priimti nacionaliniai įstatymai, kuriais užtikrinama apsauga dėl lytinės tapatybės ir (arba) lyties požymių;

Q. kadangi 2021 m. atsirado socialinės žiniasklaidos iniciatyvų, pvz., judėjimas „#MeTooGay“, siekiant pasmerkti seksualinę prievartą LGBTIQ bendruomenėje; kadangi Guillaume Tran Thanh, šią saviraiškos laisvės iniciatyvą pradėjęs studentas, nusižudė netrukus po to, kai pareiškė savo pasmerkimą socialiniuose tinkluose ir patyrė pernelyg didelį spaudimą; kadangi dėl šios tragedijos kyla klausimų dėl paramos seksualinio smurto aukoms trūkumų;

R. kadangi daugelyje valstybių narių nėra konkrečių nediskriminavimo srities įstatymų, kurie atitiktų bent būtiniausius ES standartus, kuriais žmonės apsaugomi nuo diskriminacijos, neapykantos retorikos ir smurto dėl seksualinės orientacijos, lytinės tapatybės, lyties raiškos ir lyties požymių, ir kadangi jos nesiima veiksmų šiai teisinei spragai pašalinti; kadangi Taryboje daugiau kaip 10 metų blokuojama horizontalioji direktyva dėl nediskriminavimo, kuria būtų galima iš dalies užpildyti šią apsaugos spragą ne tik užimtumo srityje; kadangi daugelyje valstybių narių teisinės kovos su diskriminacija priemonės, jeigu jos yra patvirtintos, vis dar nepakankamai įgyvendinamos; kadangi Komisija ketina išplėsti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 83 straipsnio 1 dalyje pateiktą vadinamųjų ES nusikalstamų veikų sąrašą, kad jis apimtų neapykantos nusikaltimus ir neapykantos retoriką, įskaitant atvejus, kai tokia veika yra nukreipta prieš LGBTIQ asmenis;

S. kadangi policijos vykdoma LGBTIQ asmenų diskriminacija ir smurtas prieš juos vis dar yra problema Sąjungoje; kadangi, jei policijos pareigūnai nebus tinkamai mokomi, jie gali atgrasyti LGBTIQ asmenis nuo pranešimo apie smurtą prieš juos ir jų diskriminaciją; kadangi tai tebėra didelė kliūtis siekiant užtikrinti veiksmingą lygybę; kadangi teisėsaugos institucijoms skirtos mokymo programos padeda užkirsti kelią diskriminacinei praktikai ir neapykantos nusikaltimams ir kovoti su jais; kadangi prieš LGBTIQ asmenis nukreipta neapykantos retorika ir nusikaltimai turėtų būti visapusiškai ištirti, atsižvelgiant į šališkumo motyvus, ir prireikus už juos turėtų būti tinkamai patraukiama baudžiamojon atsakomybėn;

T. kadangi tik Maltoje, Portugalijoje ir kai kuriuose Ispanijos regionuose draudžiama interseksualiems asmenims atlikti medicininės procedūras negavus jų sutikimo; kadangi daugelis valstybių narių toliau vadovaujasi itin patologiniu požiūriu, pagal kurį problemos labai dažnai sprendžiamos pasitelkiant mediciną;

U. kadangi teisiniai pokyčiai Vengrijoje daro labai didelį neigiamą poveikį LGBTIQ asmenų pagrindinėms teisėms; kadangi priėmus Įstatymo projekto įvairiais klausimais Nr. T/9934 33 straipsnį Vengrijoje translyčiams ir interseksualiems asmenims *de facto* uždraudžiama teisiškai pripažinti pakeistą lytį, taip juos diskriminuojant ir pažeidžiant jų teisę į privatų gyvenimą; kadangi 2020 m. gruodžio mėn. Vengrijos parlamentas priėmė konstitucijos pakeitimus, kuriais dar labiau apribojamos LGBTIQ asmenų teisės, nepaisoma translyčių ir nebinarinio lytiškumo asmenų buvimo fakto ir ribojama jų teisė į šeimos gyvenimą, ir įstatymą, kuriuo iš santuokos nesudariusių asmenų bus atimta įvaikinimo teisė;

V. kadangi 2021 m. sausio mėn. Latvijos parlamentas pradėjo nagrinėti konstitucijos pakeitimą, kuriuo siekiama apriboti išplėstą šeimos sąvoką, nurodytą Konstitucinio Teismo nutarime, kuriame pastarasis pripažino, kad Darbo įstatymas turi būti taikomas įvairiems šeimos modeliams, ir įpareigojo teisės aktų leidėją užtikrinti tos pačios lyties asmenų porų paramą ir jų apsaugą;

([12]) FRA, „Dar daug reikia nuveikti, norint užtikrinti LGBTI asmenų lygybę“ (angl. *A long way to go for LGBTI equality*), 2020 m., https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2020-lgbti-equality-1_en.pdf; ILGA-Europe, „2020 m. Europos vaivorykštės ataskaita“, (angl. *2020 Rainbow Europe report*), https://www.ilga-europe.org/rainboweurope/2020.

W. kadangi 2020 m. birželio mėn. Rumunijos Senatas priėmė įstatymo projektą, kuriuo siekiama uždrausti veiklą, kai ugdymo proceso metu nagrinėjama lytinės tapatybės teorija; kadangi Rumunijos prezidentas atsisakė paskelbti šį įstatymą ir paprašė peržiūrėti jo konstitucingumą; kadangi 2020 m. gruodžio mėn. Rumunijos Konstitucinis Teismas paskelbė, kad šis įstatymas neatitinka Konstitucijos; kadangi iš to matyti, kad, norint apsaugoti LGBTIQ asmenų teises, labai svarbu, kad valstybėse narėse veiktų veiksmingos teisinės valstybės principo ir demokratijos stabdžių ir atsvarų sistemos;

X. kadangi, jei esate tėvas ar motina vienoje valstybėje narėje, tai reiškia, kad esate tėvas ar motina visose valstybėse narėse; kadangi yra atvejų, kai vaikai, kurių abu tėvai yra tos pačios lyties asmenys, susiduria su sunkumais, nes nėra teisinių nuostatų dėl gimimo liudijimų, kuriuose nurodyti abu tėvai yra tos pačios lyties asmenys, tarpusavio pripažinimo; kadangi ESTT prejudiciniu sprendimu, kurį priimti paprašė Administrativen sad Sofia-grad (Sofijos miesto administracinis teismas, Bulgarija) byloje C-490/20, nuspręs dėl atvejo, kai vaikas turi dvi motinas lesbietes ir dėl šios teisinės spragos yra be pilietybės; kadangi LGBTIQ asmenų lygybės strategijoje numatyta 2022 m. imtis teisėkūros iniciatyvos ir pašalinti šią teisinę spragą, taip pat tais pačiais metais peržiūrėti 2009 m. laisvo judėjimo gaires; kadangi tos pačios lyties asmenų poros, naudodamosi judėjimo laisve Europos Sąjungoje, ir toliau susiduria su sunkumais, tačiau Komisija nepasiūlė inicijuoti teisės aktų dėl santykių tarpusavio pripažinimo;

Y. kadangi kova su nelygybe ES yra bendra atsakomybė, kuriai visais valdžios lygmenimis reikalingos bendros pastangos ir bendri veiksmai, ir kadangi vietos ir regioninės valdžios institucijos šioje srityje atlieka vieną iš pagrindinių vaidmenų; kadangi šios institucijos dažnai yra atsakingos už ES teisės aktų įgyvendinimą, taip pat už lygybės ir įvairovės palaikymą; kadangi Europos Tarybos vietos ir regionų valdžios institucijų kongresas priėmė rezoliuciją, kurioje priminė vietos valdžios institucijų atsakomybę apsaugant LGBTIQ asmenų teises ir jas paragino paskirti vietos įvairovės ir lygybės ekspertus ([13]);

Z. kadangi Europos regionų komitetas, kaip ES vietos ir regioninių institucijų atstovas, buvo paragintas apsvarstyti galimybę, reaguojant į kuriamas zonas be vadinamosios LGBT ideologijos, imtis jo kompetencijai priskiriamų veiksmų;

AA. kadangi LGBTIQ asmenys visoje Europos Sąjungoje turėtų naudotis laisve gyventi ir viešai rodyti savo seksualinę orientaciją, lytinę tapatybę, lyties raišką ir lyties požymius, nesibaimindami dėl šių priežasčių susidurti su nepakanta, diskriminacija ar persekiojimu; kadangi Chartija užtikrinama teisė į prieglobstį; kadangi taikant bendrą Europos prieglobsčio sistemą ir vykdant jos reformą turi būti užtikrinama tinkama pažeidžiamų prašytojų, įskaitant prašytojus LGBTIQ asmenis, apsauga;

AB. kadangi, užuot diskriminavusios LGBTIQ asmenis, visais valdžios lygmenimis visoje Europos Sąjungoje veikiančios institucijos turėtų ginti ir skatinti visų asmenų, įskaitant LGBTIQ asmenis, lygybę ir pagrindines teises ir visapusiškai užtikrinti jų teises;

1. skelbia Europos Sąjungą LGBTIQ asmenų laisvės erdve;

2. smerkia visų formų smurtą ar diskriminaciją prieš asmenis dėl jų lyties ar seksualinės orientacijos; kuo griežčiausiai smerkia Belgijoje akivaizdžiai homofobiniu pagrindu įvykdytą Davido Polflieto nužudymą;

3. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Tarybai, Komisijai, Europos regionų komitetui ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.

([13]) https://rm.coe.int/protecting-lgbti-people-in-the-context-of-rising-anti-lgbti-hate-speec/1680a16129.